

[Knut Kristensen.]

sker derfor, inden jeg gaar over til den saglige Del af mit Indlæg, at gøre nogle enkelte Bemærkninger til ham.

Den ærede Ordfører beklagede sig over mine stærke Udtryk, men generede sig ikke for selv at tale om „Demagogi“ og „uredelig Tale“. Jeg beklager mig ikke over, at man benytter et kraftigt Udtryk i Argumentationen for sit Standpunkt, men naar man selv gør det, behøver man heller ikke at gøre Anmærkninger, fordi det sker fra anden Side. Jeg mener ikke, at jeg gennem mine Bemærkninger, selv om de var stærke, og selv om jeg er villig til at staa til Ansvar for dem, har mistænkeliggjort mine Modstandere eller tillagt dem uredlige Motiver.

Den ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg ikke havde refereret vort Ændringsforslag. Deroverfor vil jeg sige, at jeg tror, at det, der interesserer Tingets Medlemmer, er Principperne og ikke en Oplæsning af, hvordan de er formet i Ord. For øvrigt har den ærede Ordfører heller ikke oplæst Regeringsforslaget, hverken ved første Behandling eller nu ved anden Behandling. Han har kun talt om de Tanker og Ideer, der var nedlagt deri. Skulde det, den ene kræver som Ret for sig, ikke ogsaa være Ret for den anden? Jeg kan altsaa ikke tage mod nogen Bebrejdelse i saa Henseende. Jeg gaar ud fra, at Ordlyden kan enhver gøre sig bekendt med, og en Oplæsning af Forslaget er derfor efter mit Skøn ganske upaakrævet. Derimod mener jeg, at det er paakrævet at begrunde, ud fra hvilke Synspunkter man har stillet sit Ændringsforslag.

Nu sagde det ærede Medlem, at det Erhvervsudvalg, vi har foreslaaet nedsat, skulde udstyres med diktatorisk Myndighed. Det skal kun udstyres med den Myndighed, som er nødvendig for Opfyldelsen af vore Handelsaftaler med Udlandet. Det er fastsat, hvilke Opgaver Udvalget skal have, nemlig Fremme af handelspolitiske Formaal og af vor Handelsomsætning med Udlandet, og det maa det bruge vore Varer til. Jeg spørger: Er det ikke ogsaa det, som de, der forhandler, er sat til nu? Er det Rigsdagen, der slutter Handelsaftaler med England og Tyskland? Aldeles ikke! Det er Erhvervsorganisationerne, tilforordnet ministerielle Embedsmænd, og i det her foreslaaede Udvalg er der ogsaa ministerielle Embedsmænd. Ordføreren taler om, at Ministeren ikke engang kan faa at vide, hvad det er, der beslutes, men jeg gaar ud fra, at naar man har tre Medlemmer fra Ministerierne i selve Udvalget, bliver det ikke nødvendigt at tilforordne ogsaa et Postbud til at løbe

over i Ministeriet med de Beslutninger, som er truffet i Udvalget. Den Slags Indvendinger mod Forslaget er kun latterlige. Naar man tyr til saadanne Indvendinger, viser det, at man ikke har nogen virkelig Indvending mod de Principper, som er nedlagt i Forslaget, og det turde være det afgørende.

Det ærede Medlem sagde, at praktisk talt hele Importen var inde under Regulering efter Venstres Forslag. Det er positivt urigtigt. Vi har en Friliste paa ca. 600 Mill. Kr. Denne Friliste er fremkommet, fordi Erhvervene har udtalt, at de ingen handelspolitisk Interesse har i disse Varer, og der er dør opført visse Varer, som Regeringen selv har erkendt ingen handelspolitisk Interesse havde. Disse Varer kan ikke komme over paa den bundne Liste, saa længe de ikke har handelspolitisk Interesse. Det bliver dem, der fører vore Handelsforhandlinger udadtil og slutter disse Overenskomster, der maa afgøre, om de har en saadan Interesse eller ej.

Ordføreren sagde saa, at Venstres Friliste kun var Bluff, for disse Varer kunde føres tilbage igen. Saa spørger jeg: Erkender han da, at Regeringens Friliste kun er Bluff? Varerne dør kan nemlig flyttes tilbage, uden Hensyn til om de har handelspolitisk Interesse eller ej, altsaa langt lettere og uden nærmere Motivering. Jeg takker for saa vidt den ærede Ordfører for denne Udtalelse. Vi ved altsaa nu, hvad den Friliste betyder. De Konservative vil maaske ogsaa, hvis de nu tager mod Indbydelsen til fortsatte Forhandlinger, lægge sig paa Sinde, hvad denne Friliste betyder.

Jeg mener ikke, det er nødvendigt at knytte flere Bemærkninger til den meget ensidige Behandling, den ærede Ordfører gav vore Ændringsforslag, efter den Beskæftigen sig med Petitesser og Forbigaaen af hele Princippet deri, og jeg skal dernæst vende mig til den højtærede Handelsminister.

Den højtærede Handelsminister sagde, at der var tre Formaal med Valutaordningen, som ikke kunde adskilles. Det kan jeg for saa vidt give Ministeren Ret i, idet det, hvis han varetager det handelspolitiske paa den rette Maade, har baade beskæftigelsesmæssige og valutariske Virkninger i heldig Retning. Derfor behøver man ikke direkte gennem Vareimporten at gribe ind over for hverken Valutaen eller Beskæftigelsen, og dertil kommer, at den Indgriben, man foretager, virker i modsat Retning af den tilsigtede, nemlig til en Foringelse af vor Stilling paa disse Omraader. Derfor ønsker vi ikke — ikke fordi